ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 24—94
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

1 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3275

ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΝ ΠΙΣΤΙΝ

Κάποιαν νέαν, λευκήν, παρθένον σελίδα ἀνοίγει, σήμερα, ἡ Ζωή. Ἂς τὴν ἀντικρύσωμεν μὲ αἰσιόδοξον πίστιν. Ἂς τὴν προσατενίσωμεν μὲ ὀπτικὴν γωνίαν διαυγῆ καὶ εὐρεῖαν. Καί, πρὸ παντός, ἂς μὴ τὴν συνδέσωμεν μὲ συνωφρυωμένας ἀπογραφάς. Ἀχάριστον εἶδος ὁ ἀπολογισμός, εἰς τὰς ἀφετηρίας.

Πρὸς τί ἄλλως τε νὰ ἐπεχειρεῖτο; Ὁ χρόνος, ποὺ ἔχει ἐκπνεύσῃ, ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱστορίας. Αὐτὴ θὰ σταθῇ ἀπέναντί του ὡς λογιστής. Αὐτὴ θὰ τὸν κρίνῃ. Αὐτὴ θὰ ἀποφανθῇ διὰ τὸ εἰδικὸν βάρος τῶν γεγονότων του, διὰ τὴν ἀληθῆ φυσιογνωμίαν τῶν πραγματικοτήτων του, διὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἐπίδρασιν τῆς συνεισφορᾶς του εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτή!! Καὶ ὁ ἄνθρωπος; Φοβούμεθα. Αἰώνιος Σίσυφος, παντοτεινὸς Προμηθεύς, καρφωμένος εἰς τὸν μαρτυρικόν του βράχον, δραματικὸς δεσμώτης τῶν ἐκπληκτικῶν δυνατοτήτων του καὶ τῶν ἐπίσης ἐκπληκτικῶν αὐταπατῶν του, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀφήνῃ πάντοτε τὴν σκέψιν του εἰς ταξείδια ἀλίμενα. Θὰ ἀφήνῃ τὴν σκέψιν του εἰς πτήσεις χωρὶς ἀνάπαυλαν, προσπαθῶν νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ φοβερὸν αἴνιγμα τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους, τὸν τρομακτικὸν γρῖφον τῆς Μοίρας, ποὺ ἀκατανίκητος καὶ ὀδυνηρότατα σαρκαστικὴ Σφίγξ, δὲν ἐκβιάζεται, δὲν ἀπαντᾷ, δὲν πληροφορεῖ. Δὲν πληροφορεῖ, διατὶ ἀπαραίτητος προφὸς τῆς δικαιοσύνης μένει ἡ ἀδικία. Δὲν ἀπαντᾷ, διατὶ τάχα ἐγγυητὴς τῆς χαρᾶς χρειάζεται νὰ προηγῆται ὁ πόνος. Δὲν ἐξηγεῖ, διατὶ ἄρα γε πρέπει τόσον κοντὰ νὰ εὑρίσκωνται ὁ θάνατος καὶ ἡ ζωή...

Ἀλλὰ ἐφύγαμεν κάπως. Καὶ οὔτε δύναμις, οὔτε πρόθεσις φιλοσοφίας ὑπάρχει. Θέλησις εἶναι, ἁπλῶς, νὰ χαιρετίσωμεν τὸν χρόνον, ποὺ ἦρχισε. Νὰ τὸν χαιρετίσωμεν, ὡς ἄνθρωποι. Καὶ νὰ τὸν ἐμπιστευθῶμεν, ὡς Ἕλληνες.

Ἡ διάβασις, πρὸς αὐτόν, γίνεται μὲ τὴν πικροτάτην γεῦσιν, ποὺ τὸ **1955**, ἀφῆκε. Θρυμματισμένη—καί, βέβαια, χωρὶς καμμίαν ἐκ μέρους μας ὑπαιτιότητα—εἶναι ἡ πίστις μας εἰς τὰς συμμαχίας. Ἐξηυτελισμένη ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἡ ἔννοια τοῦ πολιτισμοῦ. Προδωμένη ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους ἡ Δικαιοσύνη. Κύπρος καὶ Κωνσταντινούπολις ὑψοῦνται ὡς δύο βήματα παγκοσμίου καταγγελίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, αὐτὴν τὴν στιγμήν, δακτυλοδεικτοῦνται οἱ συνεταῖροι τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος...

Καὶ ὅμως, κάποιο στοιχεῖο, ποὺ τὸ ὁσμιζόμεθα νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, κάποιο ἄπιαστο μήνυμα, κάποια ἀνεπαίσθητη δόνησις, διαμηνᾷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν, ὅτι κάτι νέον, χαρούμενον καὶ εὐτυχὲς ἔρχεται...

Νὰ εἶναι μόνον ἀντικατοπτρισμὸς ὀνείρου; Δὲν τὸ πιστεύομεν. Δὲν θέλομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Πιστεύομεν μᾶλλον, ὅτι ἡ ὥρα τῆς δικαιώσεως εἶναι ἐγγύς. Καὶ ὅτι ἡ παρθένος σελὶς τοῦ **1956**, ποὺ κατακλύζεται τώρα μὲ ἐλπίδας, αὔριον θὰ γεμίσῃ μὲ πραγματοποιήσεις καὶ τῶν ἐλπίδων λαμπροτέρας...

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΑΓΑΠΗ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ

Νέον ἔτος! Μὰ ἐμένα, μοῦ φαίνεται πῶς ἤταν χθές, ὅταν ξανακράτησα σιά χέριά μου τὴν πέννα, ἐδῶ κι' ἕνα χρόνο γιὰ νὰ γράψω, ὅπως καὶ σήμερα, τὸ χρονογράμμά μου. Δὲν ἄλλαξε τίποτα. Ἴδια κι' ἀπαράλλαχτα, ὅπως καὶ πέρυσι, ἄκουσα τὰ δώδεκα χτυπήματα τοῦ ρολογιοῦ, τὰ σημαίνουν ξεχωριστὰ τὸ ἕνα, ἀπὸ τὸ ἄλλο, μὲ τὴν ἴδια τρομερὴ καὶ ἰσόχρονη τάξη. Καὶ κάθε χτύπος ἔφυγε καὶ χάθηκε χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ξαναμετρήσης, ὅπως κι' ὁ χρόνος ποὺ κύλησε στὰ ἀτελείωτα βάθη του. Καὶ ὅ,τι ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου εἶχε ὁρίσει μὲ τόση ἀκρίβεια, ὅ,τι εἶχε σχεδιάσει, ὅ,τι εἶχε μοχθήσει, φεύγει. Δὲν σταματάει οὔτ καὶ ξαναγυρίζει ὅμως. Μὰ ἐγὼ σκέπτομαι αὐτὴ τὴ στιγὴ τὸν τελευταῖο χτύπο τοῦ ρλογιοῦ, ποὺ θὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἰποῦμε στὴν ἀρχὴ τοῦ 1955. Θὰ τὸν ἀρχίσουμε λοιπὸν τὸν νο χρόνο μὲ κάποια μυστηριακὴ ἐπιφύλαξη σᾶν κάτι ποὺ ἔρεται ἄδηλο. Σᾶν κάποιο ἦχο κομπάνας, ποὺ θὰ ρυθμίσῃ τὴ γιοτὴ τῆς ζωῆς μας. Ἄλλες 365 μέρες ἀρχίζουν. Ἐὰν δὲν εἶναι παιδί, αὐτὸ ἔρχεται στὴν καδιά σου μὲ φόβο. Μπαίνει μέσα σου, σᾶν καρφί, γιὰ νὰ σοῦ ξεσηκώσῃ ὅλους τοὺς καπνοὺς τῶν χρόνων ποὺ περάσανε. Ὅσο λοιπὸν κι' ἂν εἶναι γλυκειὰ κι ἀπέραντη σὲ μεγαλεῖο ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἐν τούτοις διπλωμένη σὲ μιὰ σκληράδα, ποὺ κυριαρχεῖ πάνω στὸ ἄνθρωπο. Φυσικὰ ἡ γλῶσσα τῆς καρδιᾶς ἀντιστέκεται κι' ἔχει τὴ φωνή της, γιὰ ἐλπίδες καθόνειρα. Αὐτὰ τὰ ὑποστηρίζει μὲ πεῖσμα. Ἀλλὰ τὸ ρολόϊ μὲ τοὺς δώδεκα χτύπους του, σοῦ δίνει τὸ ἄγγελμα, ποὺ σπάει, τακίζει καὶ ἀνεβαίνει σὲ χρόνο, χωρὶς νὰ ταράζεται ἡ ἀθάνατη κίνησι τῆς ζωῆς. Μέσα ὅμως ἀὐτὸ τὸ χάος, μέσα στὰ γέρια, μέσα στῆς φουρτοῦνες, μέσα στὰ δάκρυα, σ' ὅλον αὐτὸν τὸν καυτερὸ κάματο, ξεχώρισε μόνον τὸ σφιχταγγάλιασμα τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ξεχώρισα ἂν μεγάλη ἀλήθεια καὶ εἶμαι εὐχῆς, γιατὶ μπόρεσα νὰ δώσω τὸν ἑαυτό μου στὴ νόηση αὐτοῦ τοῦ ἁπλοῦ πράγματος, Σ' αὐτὸ ποὺ εἶναι αἰώνια βάση, ἐστήριξα τὰ βλέμματά μου καὶ ξεκουράστηκα, ὅταν ἐβάδιζα στὰ ἄδυτα σκοτάδια τῆς μοίρας μου. Μ' αὐτὸ ἔλυσαν οἱ σοφοὶ τὰ προβλήματά τους. Μ' αὐτὸ ἐχαμογέλασαν τὰ χείλη τῶν κληρικῶν μπρὸς στὴν Ἁγία Τράπεζα. Μ' αὐτὸ τραγούδησαν οἱ Μουζικηδες πάνω στὰ ψηλὰ Τζαμιά. Μ' αὐτὸ ἐτραντάχτηκαν οἱ θόλοι τῶν ἐκκλησιῶν. Κι' αὐτὸ τὸ αἰσθανθήκαμε στοὺς δώδεκα χτύπους, ποὺ ἀνήγγειλαν τὴν ἀπεραντοσύνη τοὺς, μέσα στὸ πολύπλοκο μπέρδεμα τῆς ζωῆς. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο πειὸ στερεὸ καὶ δυνατὸ μέσα στὸ χρόνο. Μπορεῖς νὰ κάμῃς δική σου τὴν πορφυρὴ πληγὴ τοῦ πλησίον σου; Μπορεῖς νὰ φτάσῃς ὡς αὐτοῦ μὲ συγκίνησι; Αὐτὸ θὰ σοῦ χρειαστῇ. Αὐτὸ θὰ βρῇς μέσα σὲ κάθε νέο χρόνο. Αὐτὸ θὰ σοῦ πῇ ἡ τελευταία βουὴ τοῦ ρολογιοῦ. Αὐτό, ποὺ στέκεται ἀνάμεσα σὲ ζωὴ καὶ θάνατο. Ἀνάμεσα σὲ φῶς καὶ σὲ σκοτάδι. Αὐτὸ ποὺ θὰ ἔχῃ ἀντανάκλαση καὶ θὰ καθρεφτισῇ στὴν ἀπέραντη ἔκταση τῆς ζωῆς. Αὐτὸ ποὺ θὰ ξυπνήσῃ σᾶν φωτεινὴ συνείδηση τὸν μηχανισμὸ τῆς καρδιᾶς σου. Αὐτὸ ποὺ φέρνει ἄπειρη ἐλευθερία στὸν ἄνθρωπο. Αὐτὸ ποὺ ἄπλωσαν οἱ αἰῶνες. Αὐτὸ ποὺ τὰ μακρυνὰ ἀστέρια ἔφεραν μὲ τὸ φῶς τους στὴ γῆ. Δὲν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο ἐναγκαλισμό, ποὺ θὰ σὲ βγάλῃ ἔξω ἀπὸ τὸ χρόνο. Ἔξω ἀπὸ ἡλικία. Ἔξω ἀπὸ κάθε ὅριο προσωρινοῦ καὶ ἀσήμαντου. Ἂς πρόβαλε λοιπὸν κι' ἄλλος χρόνος. Ἡ ἀγάπη ποὺ εἶναι μέσα στοὺς δώδεκα παλμοὺς τῶν χτύπων, ἂς ἀκουστῇ λοιπὸν μὲ τὸ ὡραῖο καλοσόρισμα τῆς πανανθρώπινης ἀγάπης.

ΕΥΑ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ο πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ράλλη, ἐπεσκέφθη τὴν πρωτοχρονιάτικη ἀγορὰ Ἀθηνῶν, γενόμενος ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων ὑπὸ τοῦ πλήθους.

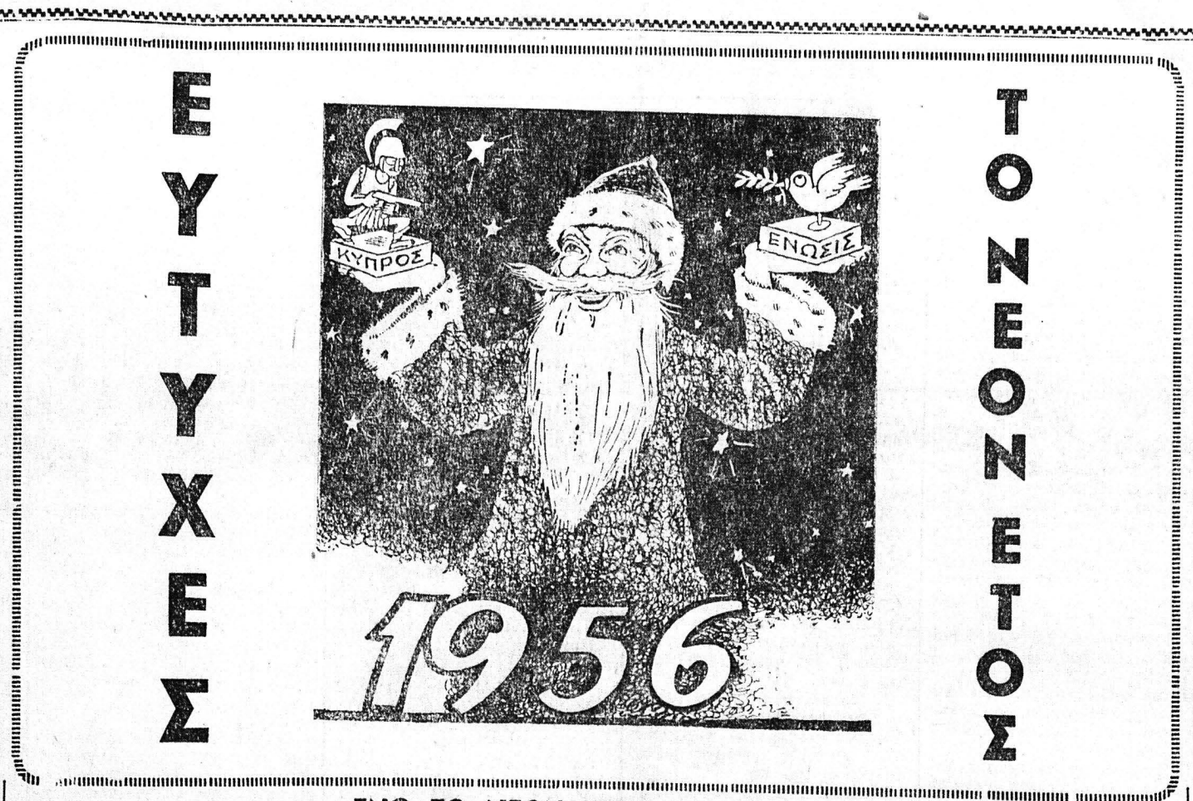

ΕΝΩ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟ 1955

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΕΝΑ ΕΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Τρία ὑπῆρξαν τὰ δεσπόσαντα χαρακτηριστικά, μὲ τὰ ὁποῖα, ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, ἐσφραγίσθη τὸ ἔτος, ποὺ, ἤδη, ἀνήκει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ παρελθόντος. 1) Ἡ κορύφωσις τῆς Κυπριακῆς διεκδικήσεως καὶ ἡ συμφυὴς ἔντασις τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Ἀγγλίαν. 2) Ἡ διὰ τουρκικῆς χειρὸς δολοφονία τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ ἡ ἀκολουθήσασα μοιραίως διαταραχὴ τῶν εὐρυτέρων συμμαχικῶν συνδέσεων, ὡς αὐταὶ ἐκφράζονται εἰς τὸ σύστημα τοῦ ΝΑΤΟ καὶ 3) Ὁ θάνατος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ, στρατάρχου Ἀλεξάνδρου Παπάγου. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ μεγάλα κεφάλαια, τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν εἰς τὸ πολιτικὸν χρονικὸν τοῦ 1955, ἀσφαλῶς, δὲν εἰμποροῦσαν νὰ διατηρήσουν αὐτονομίαν προβολῆς. Αἱ ἀλληλεπιδράσεις των ἐπόμενον ἦτο, ὅτι ἐδημιούργησαν κρισίμους ἐμπλοκάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐδοκιμάσθησαν καὶ δοκιμάζονται, ἀκόμη, μεγάλα θέματα, ἀποφασιστικῶς συνδεόμενα μὲ τὸ γενικώτερον συμφέρον τοῦ Ἔθνους.

Ἂς τὰ ἴδωμεν, λοιπὸν, εἰς τὰς οὐσιαστικωτέρας των ἐκδηλώσεις.

*****

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ΕΟΚΑ ρίπτει, εἰς τὸν ἄβακα τοῦ Κυπριακοῦ, παράγοντα μέγαν. Ἡ γέννησίς της ἦτο προωρισμένη νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα νέαν τροπὴν. Ἀνηγγέλθη σὴν 1ην Ἀπριλίου 1955 καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατεφάνη, ὅτι, ἐρχομένη ὡς καρπὸς καταδυναστεύσεως, θὰ ἀπετέλει τὸ ἰσχυρὸν ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀντίδρασις, εἰς τὴν βρεταννικὴν τυραννίαν, θὰ προσελάμβανε συγκεκριμένην μορφὴν. Ἐφεξῆς ἡ δραστηριότης της θὰ ἐπηρεάζῃ τὴν πορείαν τοῦ αἰτήματος δια τὴν αὐτοδιάθεσιν καὶ θὰ δημιουργήσῃ κατασταστάσεις, ἰσοδυναμούσας μὲ ἀντίστοιχα δραματικὰ ἀδιέξοδα διὰ τὸν κατακτητὴν, μέχρι σημείου μάλιστα, ὥστε οἱ εἰς τὴν ὑπόδουλον Μεγαλόνησον ἔνοπλοι ἐπιστάται του νὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀσπιδοφόρους γελοιογράφους τῆς κομπαστικῆς προγονικῆς ἰσχύος των. Ἀκραιφνῶς ἐθνικὴ καταγωγὴ, ἐπαναστατικὸς σκοπὸς, συνωμοτικὴ διάρθρωσις καὶ παντελὴς ἔλλειψις πολιτικῶν ἐπιδιώξεων, διέπουν τὰς κινήσεις της. Χάρις δὲ εἰς τὰς συνεχῶς ἀνανεουμένας ἡρωϊκὰς ἐξορμήσεις της, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἀπόψεως πυκνότητος καὶ αὐτοθυσίας ἔφθασαν εἰς ἀνώτατον βαθμὸν κατὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον, τὸ ἰταμὸν «οὐδέποτε» ἔγινεν ἔμφοβον «κάποτε». Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν της, ἠναγκάσθησαν, ἐκτάκτως καὶ ἐσπευσμένως, νὰ ἀποστείλουν οἱ Ἄγγλοι 12.000 ἄνδρας, χωρὶς καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὸ ἐλάχιστον ἀποτέλεσμα. Παρὰ τὰ πρωτοφανῆ μέτρα τρομοκρατίας, τὸ φρόνημα τῶν Κυπρίων ἔμεινεν ἄκαμπτον.

Ἔναντι τῆς ΕΟΚΑ ἡ στάσις τῆς Ἐθναρχίας κατέσιη ἀμέσως σαφὴς. Διὰ δηλώσεών του ὁ Μακάριος δὲν τὴν ἀνεγνώρισε μὲν, ἠρνήθη ὅμως καὶ νὰ τὴν καταδικάσῃ, τονίσας, ὅτι ἡ δρᾶσις της ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγγλικῆς βίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἐθνάρχης τετράκις ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας: Τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1955, τὴν 14ην Μαΐου, τὴν 11ην Ἰουλίου καὶ τελευταίως κατὰ μῆνα Νοέμβριον. Χρονολογικῶς δὲ αἱ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἐξελίξεις ἠκολούθησαν τὴν ἑξῆς σειρὰν: Τὴν 30ὴν Ἰουνίου ὁ κ. Ἤντεν, προσπαθῶν νὰ φιμώσῃ τὴν διεθνῆ κατακραυγὴν, ἐπεχείρησε τὸν ἐλιγμὸν τῆς Τριμεροῦς. Διὰ δηλώσεώς του, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, διετύπωσε τὴν σχετικὴν πρόσκλησιν, εἰσάγων συγχρόνως εἰς τὸ θέμα καὶ τὴν Τουρκίαν, συνεργὸν πειθήνιον ἐν τῇ ἀνθελληνικῇ συνωμοσίᾳ. Τὴν 10ην Ἰουλίου ὁ κ. Λέννοξ Μπόϋντ, μεταβὰς εἰς Λευκωσίαν, συνηντᾶτο μετὰ τοῦ Ἐθνάρχου. Ἀμφότερα τὰ γεγονότα ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην ἐπίσημον, ἀπὸ βρεταννικῆς πλευρᾶς, ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως Κυπριακοῦ ζητήματος. Τὴν 15ην Ἰουλίου ὅμως, εἰς πίστωσιν τῆς ὀολιότητὸς των, οἱ Ἄγγλοι ἀποφασίζουν τὴν ἄνευ δίκης ἢ ἐντάλματος προσωποκράτησιν εἰς τὴν Κύπρον, παρέχοντες εἰδικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν κυβερνήτην, ἐξουσίαν, ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ὡς ἀνεξίτηλον στίγμα διὰ τὸν πολιτισμὸν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῷ μεταξὺ, κηδεμονεύουσα τὴν Κυπριακὴν διεκδίκησιν, ἐδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Τριμεροῦς, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως κατέθεσε τὴν 26ην Ἰουλίου προσφυγὴν εἰς τὸν ΟΗΕ. Ἡ διάσκεψις συνῆλθε τὴν 29 Αὐγούστου καὶ ἐτερματίσθη, μὲ πλῆρες ναυάγιον, τὴν 7 Σεπτεμβρίου. Ἐν 21 ἰδίου μηνὸς ἡ προσφυγὴ εἰσήχθη εἰς τὴν Γενικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΟΗΕ, ἁρμοδίαν, κατὰ τὴν διαδικασίαν, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐγγραφῆς της εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἀρνητικόν. Ἡ Ἑλληνικὴ πρότασις κατεψηφίσθη. Τὴν ἰδίαν τύχην εἶχε δυὸ ἡμέρας ἀργότερον, ἤτοι τὴν 23ην Σεπτεμβρίου καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Ἀπερρίφθη καὶ πάλιν. Ἡ ἀμερικανικὴ ψῆφος καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπῆρξεν ἀρνητική.

Ἔκτοτε, τὰ γεγονότα ἀκολουθοῦν τὸν νόμον τῆς δυναμικῆς ἀναμετρήσεως. Περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου οἱ Ἄγγλοι ἀντικαθιστοῦν τὸν κυβερνήτην των Ἀρμιτεῖτζ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ των Ἐπιτελείου, Στρατάρχην Χάρτιγγκ, ὅστις ἀναλαμβάνει καθήκοντα τὴν 3ην Ὀκτωβρίου καὶ ἔχει τρεῖς ἀκάρπους συναντήσεις μὲ τὸν Ἐθνάρχην ἤτοι τὴν 4ην, 7ην καὶ 11ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὁ Μακάριος ζητεῖ ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ καθορισμὸν τακτῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἄσκησιν αὐτοῦ. Οἱ Ἄγγλοι προσφέρουν τὴν εὐρυχώρου ἑρμηνείας αὐτοκυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν ὡς βάσιν καὶ νέων προτάσεών των, διατυπωθεισῶν τὴν 21ηνΝοεμβρίου. Πέντε ἡμέρας ἀργότερον, δηλαδὴ τὴν 26ην Νοεμβρίου, κηρύσσουν τὴν Κύπρον εἰς κατάστασιν ἐκτάκτου ἀνάγκης καὶ παραχαράσσοντες τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑνωτικοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον πειρῶνται νὰ συκοφαντήσουν ὡς κατευθυνόμενον ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, θέτουν τὸ ΑΚΕΛ ἐκτὸς νόμου. Σημειωτέον ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶναι κατ' οὐσίαν πάντοτε σύμμαχοί των. Τὴν 5 Δεκεμβρίου ὁ Ἄγγλος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μὰκ Μίλλαν, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἔκαμεν ἔκκλησιν ὑπὲρ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ τὴν 21ην Δεκεμβρίου ὁ κ. Λέννοξ Μπόϋντ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλήν, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν διακανονισμοῦ συνεχίζονται. Ἀπέφυγεν ὅμως νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε σχετικὴν διευκρίνησιν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ εὑρίσκει τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν τὸ νέον ἔτος. Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ προστεθῇ, ὅτι καθ' ὅλον τὸν διαρρεύσαντα χρόνον αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς ἀποφασιστικότητος καὶ εὐψυχίας ὑπῆρξαν ἐντονώτατα. Καὶ εἰς τὴν κατεχομένην Κύπρον καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα συνεκροτήθησαν πολυάριθμα συλλαλητήρια εἰς ἀποδοκιμασίαν τῶν βρεταννικῶν ὠμοτήτων καὶ δολοφονιῶν, χαρακτηριστικωτέρα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου, τοῦ νεαροῦ Ἀνδρέου Γεωργίου—πρώτου νεκροῦ τῆς μάχης διὰ τὴν Κύπρον—καὶ περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου τῆς Μαρίας Οἰκονόμου. Ἡ δὲ πανελλήνιος σταυροφορία πρὸς διάσωσιν τοῦ πατριώτου Καρκολῆ θὰ μείνῃ ὡς συγκλονιστικὸν σκίρτημα πίστεως εἰς τὸ ἰδεῶδες, ἐκ μέρους ἑνὸς Λαοῦ, ὁ ὁποῖος εὑρέθη πάντοτε καὶ θὰ μείνῃ εἰς τὴν προφυλακὴν τῆς ἐλευθερίας.

***

Ἐφ' ὅσον, ὁσημέραι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 1955, ηὐρύνοντο αἱ διαστάσεις τοῦ Κυπριακοῦ καὶ κατεκτᾶτο χῶρος εἰς τὴν βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς, ἀφυπνιζομένην διεθνῆ συνείδησιν, ἐπὶ τοσοῦτον οἱ Ἄγγλοι ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην συνεταίρου εἰς τὰ ἐγκληματικά των σχέδια. Ἀλλοτε κυνικώτατα προκλητικοὶ καὶ ἄλλοτε ἀξιοθρηνήτως πανικόβλητοι, πάντοτε ὅμως ἔντρομοι πρὸ τῆς ἰδέας, ὅτι θὰ εἶχον, ἐκτὸς τῶν βομβῶν τῆς ΕΟΚΑ, νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ τὴν σταθερῶς ὀγκουμένην ἠθικὴν ἐξέγερσιν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης, ἐσκέφθησαν, ὅτι θὰ ἤρχετο ὡς σωσίβιον, βοηθητικὸν εἰς πᾶσαν παρέλκυσιν, κάποιος, εὐρείας ἐκτάσεως, ἰσχυρὸς ἀντιπερισπασμός. Καὶ εὗρον, φυσικὰ, τὸν αὐτὸν πρόθυμον μεσάζοντα τῶν ἀπεγνωσμένων ἐπινοήσεών των, τοῦ ὁποίου, ὡς γνωστὸν, καὶ ὁ φὸν Πάπεν εἶχε μισθώσῃ εὐκόλως τὰς δουλόφρονας ὑπηρεσίας. Ἄλλως τε ἡ Τουρκία, περὶ τῆς ὁποίας πρόκειται, οὐδέποτε ὑπῆρξε πράγματι φίλη τῆς Ἑλλάδος. Παρὰ τὰς ἀντιθέτους φιλολογικῆς ἀξίας διαβεβαιώσεις, ἔμεινεν ὁ καραδοκῶν νυκτερινὸς κακοποιὸς τῆς προκυμαίας μὲ τὸ πλέγμα τῆς ἀσιατικῆς κατωτερότητός του καὶ τὸ Συνέχεια εἰς τὴν 6ην Σελίδα

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΣΤΑΘΕΡΑ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΩΣ ΜΙΑ ΨΥΧΗ

ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΘΕΜΑ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΔΙΑ ΤΟ 1956

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα:

—Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν πρὸς τὸν λαόν μου τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην μου.

»Ἡ Ἑλλάς, ὅπως ὅλα τὰ κράτη, εἰσέρχεται εἰς τὸ 1956 μὲ προβλήματα ἐκκρεμοῦντα. Ἀλλὰ ἡ πορεία αὐτῆς, παρὰ τὰς δυσκολίας, ἀκολουθεῖ δρόμον σταθερᾶς προόδου.

»Ὁσάκις θεωροῦμεν καὶ κρίνομεν τὸ παρόν, ἂς ἀναπολοῦμεν μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ τὸ παρελθόν, ἀκόμη καὶ τὸ πρόσφατον. Θὰ ἔχωμεν οὕτω καθαρὰν τὴν εἰκόνα τῆς προόδου αὐτῆς. Οἱ Ἕλληνες, ὡς φυλή, ἔχομεν τὴν συνήθειαν νὰ σκεπτώμεθα τὰ δυσάρεστα περισσότερον ἀπὸ τὰ εὐχάριστα. Ἡ συνήθεια αὐτὴ μᾶς δίδει πολλάκις οὐχὶ ἀκριβῆ τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως.

»Ἔχομεν τὰ προσόντα καὶ τὰς δυνατότητας ὄχι μόνον διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐργασίαν καὶ ἄνετον βίον εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς μεγάλης οἰκογενείας ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀκτινοβολήσωμεν καὶ πάλιν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν, πολὺ πέραν τῶν συνόρων μας. Ἀπαιτεῖται ὅμως ὁμόνοια, καλὴ ὀργάνωσις καὶ συνεργασία.

»Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νέον ἔτος μὲ σταθερὰν ἀπόφασιν ὁμονοίας, ἀγαστῆς συνεργασίας μεταξύ μας καὶ καλῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας μας. Ἐὰν τὸ ἐπιτύχωμεν, θὰ λύσωμεν πολλὰ προβλήματα καὶ θὰ δρέψωμεν κατὰ τὸ 1956 πλουσίους καρπούς. Ἓν τῶν μεγάλων σημερινῶν προβλημάτων μας εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ δικαιοτάτου αἰτήματος τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας.

«Ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶμαι πλήρης χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν ἀπόλυτον ἀποφασιστικότητα καὶ θέλησιν, διὰ τὴν ἀπόλυτον ἑνότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος, ὡς μία ψυχή, ἀντιμετωπίζομεν τὸ Κυπριακὸν ζήτημα.

»Ἂς γνωρίζουν οἱ ἐν Κύπρῳ ἀδελφοί μας ὅτι ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου πολίτου θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν προσπάθειαν μὲ τὴν αὐτὴν θερμὴν πίστιν καὶ τὴν αὐτὴν ἀκράδαντον θέλησιν, μέχρις ὅτου ἡ Κύπρος ἐπιτύχῃ πλήρως τὸ βασικὸν ἀνθρώπινον δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως.

»Τὰ ὅπλα τοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου εἶναι τὸ Δίκαιον, ἡ Ἠθική, καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος. Ἡ δὲ ἱκανοποίησις τῶν πόθων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ ἐπετελεσθῇ ὁπωσδήποτε διότι ἀποτελεῖ ἰσχυροτάτην ἱστορικὴν ἀνάγκην.

»Εὔχομαι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀρχόμενον ἔτος νὰ φέρῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κων)πόλεως τὴν δικαίαν ἀποκατάστασιν καὶ γ